

Från redaktionen

Formellt sett är det ingenting som hindrar att kvinnor arbetar med forskning vid högskolan eller att kvinnoforskning bedrivs där. I praktiken har det visat sig att svårigheterna är betydande då kvinnliga livssammanhang ska ingå förening med arbetsformer som fortfarande i hög grad präglas av en patriarkal ideologi.

Sedan hundra år har kvinnor kunnat bli antagna vid universitetet. Men fortfarande är bara 25% av forskarna kvinnor. Den forskning som bedrivs om och för kvinnor är fortfarande snarare undantag än regel även om den är på framväxt. Vi utgår från att det inte är kvinnorna det är fel på, vi är inte mindre begåvade, uthålliga eller djärva som

forskare. Vad är det då som binder oss, varför blir inte fler kvinnor forskare, varför bedrivs inte mer kvinnoforskning — vi vet ju att den behövs!

I den nu avslutade Jämställdhetskommitténs betänkande *Om hälften vore kvinnor...* finns mycket kunskap att hämta om de spärar och hinder som hållit oss fjättrade så länge. I utredningen kommer dessutom kvinnliga forskare från olika områden till tals med massor av stimulerande synpunkter och idéer om hur forskningen inom deras ämnen skulle förändras om hälften av forskarna vore kvinnor. *Kvinnovetenskaplig tidskrift* har samlat några forskare som är aktiva inom Forum för kvinnliga forskare och kvinnoforskning vid

olika högskolor till en diskussion om betänkandet och några av de frågor som ställs där.

Den svenska kvinnoforskningens läge och villkor behandlas också i Anita Göranssons artikel som i sin omfattande översikt bla motiverar varför kvinnoforskningen är central både forskningspolitiskt och vetenskapsteoretiskt och drar fram vårt trumfkort: kvinnoforskningen gör vetenskapen bättre! Dessutom bärs kvinnoforskningen upp av en entusiasm för det vetenskapliga arbetet och dess betydelse för samhället som vi knappast finner någon annanstans på universitetet i dag.

Med det här numret av *Kvinnovetenskaplig tidskrift* inleder vi en mer aktiv bevakning än tidigare av vad som händer inom olika organisationer och myndigheter som arbetar för jämställdhet. I krönikedelen presenterar de olika Forum/Centrum för kvinnliga forskare och kvinnoforskning i Lund, Stockholm, Göteborg, Umeå, Uppsala och Linköping sin verksamhet och sina framtidsplaner. (Det nystartade Forum för kvinnor i arbetsliv och forskning i Luleå beskrevs i KVT 1983:1.) Vi har också bett Ann-Sofie Kälvemark rapportera från Områdesgruppen för jämställdhetsforskning vid Riksbankens jubileumsfond, vi har bett Louise Petersson berätta om hur det är att vara jämställdhetsansvarig vid Lunds universitet och Anna Christensen som sitter med i en kommitté för kvinnoforskning inom Humanistisk-samhällsve-

tenskapliga forskningsrådet skriver om kvinnoforskningen och samhällets maktstruktur. Redan i nästa nummer hoppas vi kunna presentera den nya Delegationen för jämställdhetsforskning samt det arbete för kvinnoforskning som sker inom Universitets- och högskoleämbetet.

Kvinnor och skapande var titeln på den festskrift (Författarförlaget 1983) som överlämnades till Karin Westman Berg i våras. 'Kvinnor och skapande' var också temat för fyra föreläsningar som hölls för att hylla henne, vid samma tillfälle. Föreläsningarna blev en stor succé och när Centrum i Uppsala föreslog att de skulle publiceras i KVT tackade vi ja. Två har hunnit översättas till artikelform till detta nummer: Atti Johanssons 'Egna bilder från 70-tal och samtid' (i bearbetning av Barbro Werkmäster) och Nina Karin Monsens 'Identitet och personlighet'. Pål Dahlerup 'Hvornär er konst god? Hvornär er kvindekunst god?' kommer i KVT 1984:2 medan Birgitta Holm för närvarande tyvärr inte har möjlighet att bidra med sitt material om Selma Lagerlöfs berättelse 'Trollmusik'.

Karin Westman Berg-föreläsningarna kommer att upprepas i mars varje år. För den som inte redan känner till Karin har vi med ett porträtt under rubriken Våra förmödrar. Hon är en av alla de kända och okända kvinnor som banat vägen för oss och gjort kvinnoforskningen möjlig.